

Молодий комуніст

Орган Кіровоградської області ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 1 вересня 1987 року

№ 105 (3924).

Ціна 2 коп.

Країно знань, нам двері відчиняй!

ПЕРШОВЕРЕСНЕВА ХРОНІКА

Сьогодні шкільний день оголосив про початок нового навчального року в 24 школах нашої області — стільки їх на Кіровоградщині. Із них середніх — 292, восьмирічних — 285 і початкових — 47.

Ведеться і завершується будівництво 15 шкіл на 9240 учнівських місць.

СТАНЕ ПЕРШИМ навчальний рік для 6200 шестилітніх школярів

Школи області поповняють своїми силами й знаннями 937 молодих учителів, з них 445 — із вищою освітою.

ВІДКРИТО НОВІ ШКОЛИ

у Кіровограді — № 31, в Олександрії — № 9 (обид-

ві середні) і в селі Жаків Гайворонського району (початкову).

РЕОРГАНІЗОВАНО З ВОСЬМИРІЧНИХ У СЕРЕДНІ

Новоукраїнську № 8, Чернівецьку Гайворонського району, Клишівську Голованівського, Комінтернівську Олександрійського і Полтавську Компаніївського районів.

Напередодні 1 вересня у редакційній пошті було немало спогадів про школу.

Писали вчителі, випускники. Тепло, по-доброму. Особливо ті, хто закінчив школу, як вони самі говорять, давним-давно і ніби вчора. Але особливу увагу привернув ось цей спогад, який ми і хочемо запропонувати усім вам, дорогі читачі.

НА ОДНІЙ зустрічі шестикласники попросили розповісти про щось пам'ятне з його життя. Цього разу розповідь була про шкільний кооператив.

Вступаючи до Мар'їнської початкової двокласної школи, діти вносили пай до шкільного кооперативу. Випускники мали право після закінчення школи пай забрати. Але, як мені відомо, ніхто цим правом не скористався.

Школа була маленька, в ній працювало два вчи-

те, а на певний час з-поміж учнів третій-четвертий класів. Після робочого дня знімали останню краму в кооперативі. Виторг за день забирав завідувач школою, який, будучи в Новомиргороді, на ці гроші купляв потрібні дітям шкільні прилади і здавав у кооператив.

перевірили все і про це розповіли учням. Діти негайно звільнили продавця, на його місце обрали іншого, а винного зобов'язали другого дня покрити недостачу. Він стояв перед школою і, як завжди, дивився на підлогу. (Коли розмовляв, він ніколи не дивився у вічі).

— Виключити його з кооперативу, — пропонували одні.

— Не тільки з кооперативу, а й зі школи вигнати, — наполягали інші.

Хлопець належав до заможної сім'ї, тому йому не було пощади. Він це відчував, не оправдовувався, весь час мовчав і схилювався. Діти були обурені вчинком продавця. Вони розуміли різницю між громадським і власним, знали, що привласнювати громадське не можна, що таке явище називається розтрата, що такі вчинки караються.

Двадцять копійок розтрачених повернув на другий день. Щоб якось оправдатися перед школярами, він показував дірку в кишені, в яку ніби впала монета за підкладку. Дірку пильно оглянули.

— Прорізана вчора, — обурювалися діти. — Не могла копейка потрапити за підкладку, бо гроші не були в кишені. Вчитель забрав їх з шафи.

Хлопчина проплакав майже всі уроки. Під час Великої Вітчизняної війни колишній продавець з шкільного кооперативу, що привласнив 20 копійок, був поліцеєм, разом з фашистами подався на Захід і як у воду канув.

Все те, що дав шкільний кооператив, дуже пригодилося нам у житті. Згадуючи ті часи, дивуюся, чому зараз у шкільних їдальнях і буфетах працюють дорослі, а діти не допускаються з тих міркувань, що у них немає потрібного досвіду. То коли ж де вони мають готуватися до життя, як не в школі?

Микола СУХОВ,
ветеран війни і праці.
м. Новомиргород.

ШКІЛЬНИЙ КООПЕРАТИВ

телі — білявий, стрункий Костянтин Володимирович Раков і рум'янощона кучерява Галина Володимирівна Вишневська. Вели вони сполучені класи.

Сіни поділяли шкільний будинок на дві частини. Праворуч була квартира (кухонька і кімнатка) завідувачою школою, ліворуч двері вели до великої кімнати, поділеної напів дерев'яною перегородкою, яку легко можна було при потребі прибрати. Це — класи. Вранці дітей у школі зустрічав сторож, з усміхненими сірими очима і пишною бородою дідуся. Взимку сторож одразу садив дітей до грубки, яка палила теплом.

Навпроти грубки, в кутку стояла шафа. То був наш шкільний кооператив. Існував він на нашій об'єднаній кошти. Точнісінько так, як у батьків. Кооператив продавав зошити, пера, ручки, чорнильніниці, чорнило, гумки, олівці, фарби. Іноді продавалися у ньому дешеві книжечки. В сільському кооперативі таких речей не продавали. Перед уроками, після перерви біля шафи йшла жвава торгівля.

— Навий на копійку чорнило, — чулося там. Вигоду від свого кооперативу діти відчували щодня. Продавець і рахівник

Рахівник усі операції обліковував. Кооператив допоміг дітям зрозуміти, що таке прибуток, видаток, решта, вони вільно рахували на рахівниці. А головне — дбайливо ставилися до кооперативного майна.

Обрали і мене рахівником кооперативу, тому, що в моє батька була справжня рахівниця, яку він зробив сам. Кожного дня, повернувшись зі школи і пообідавши, на теплій печі я проводив бухгалтерські операції: записував прибуток, якщо він був, додавав його до решти минулого дня, виходило з цієї суми виторг і одержував суму, на яку лишилися краму. Потім звіряв дані бухгалтерського обліку з останньою краму в кооперативі. Коли все сходилося, задоволений брався до уроків.

Одного разу, зіставивши дані кількох разів, виявив, що краму в шафі на 20 копійок менше, ніж повинно бути. Батько зажадав мені пояснити, що коли бувають лишки, то вони обов'язково стануть недостачею. Лишків у мене раніше не було, виходило, що недостача має інші причини.

Другого дня доповів про це Костянтинові Володимировичу. Разом з ним і продавцем ще раз

Тетяна БЕЛОКОНЕНКО (іде до нульового класу Кіровоградської СШ № 18. Разом з нею навчатиметься і її брат Сашко. Сьогодні вона-тати випередила його і першою вручить цього букета вчительці.

Фото І. ЯКОВЕНКА.

«Мені вже пора, а мама не хоче...»

Усі вони веселі й збуджені, адже нове лише починається в їхньому житті. Першокласники! О-о-о, це не так собі. Це вже й справжнісінькі підручники і (для них пайгодовні) шкільна форма. Дівчатка заходяться одна перед одною вихвалитися своїми фартушками, які їм купили мамі: білий пошитий ось так і так, а мереживо отаке, а чорвенький, а жаль, не такий гарний, але нічого...

Покли ці галасливі дівчатка й хлопчики продовжують свою «серйозну» розмову, є час трохи розповісти про них. Вони — вихованці Кіровоградського дитячого садка № 33, яких тут тепер все частіше називають «наші шестилітки». У цьому садочку клас шестиліток набірають вдруге. Минулого року, щоправда, не могли укомплектувати його — було лише 24 сім'ї, які згодились віддати своє дитя так рано до школи. А ось в нинішньому першокласників більше передбаченого — 32 замість 30. І ще просилися.

Вони продовжуватимуть ходити у свій дитсадок, бо навчальний кабінет знаходиться тут же і це дуже зручно. Вони будуть приримувані звичного для них режиму, але у них уже справжні уроки

(по 30 хвилин) і спеціальні підручники та зошити. І тому ці шестилітні першачки, дуже горді. В їхній поведінці відчувається доросла поблажливість до ровесників, яким не «по-везло». Звичайно ж, усі вони будуть хорошими учнями: слухняними, уважними, а наступного року всім класом перейдуть у 32-у школу, яка поруч з дитсадком.

Серед загального галасу лунає голос Наталі Цибулій: «А мені мама накупила цілу сумку всього шкільного. І парта справжня в мене є: ось тут місце для олівців і ручок, а отам нижче — рахівниця». І тим вона поставила крапку: похвалитися цілою «торбою» шкільного приладдя більше ніхто не зміг.

А я Микола Миколайович Сидоренко. Мене мама не хоче віддавати в перший клас, але я ще тришечки підучусь і сам піду. Узяв! Обов'язково піду.

А мене мама віддала, — тихенько втрутилася Оля Лугіна, — бо навчила вже читати і писати. І казок я багато знаю.

— Звірів треба любити, — авторитетно продовжила розмову Оля.

— А я вмію рахувати до 200, — не потерпіла суперництво Саша.

— А я і до 100 не вмію, — тихенько зізналася Таяя... Паузу заповнив Сергійко Місаяв:

— Малювати люблю. Машини там усіякі і будинки. У школі буду уважним і слухатимуся учителя, щоб, коли виросту, стати морським лейтенантом.

— Я б теж слухала, та мама мене не захотіла віддати в перший клас. Просто я з нею не поговорила серйозно, — сумно зітхнула Маринка Черлакова.

А я ще не хочу в школу, — гордо заявила Наташа Ухань. — Чому? Ну... бо мама моя не хоче. У школі, звичайно, хорошо, але вона говорить, хай я ще в дитсадок по-ходжу.

Віталій Карнаух мовчки всіх слухав, а потім сказав:

— Мене теж у перший клас не віддають, хоч і пора б. Ну нічого. Сьогодні, коли мене тато з дитсадка забере, я піду і похажу довкола школи...

Ось такі вони, ці шестилітки. Цікаві, серйозні, трішки сміливі. Всі мають велике бажання вчитися і ходити до школи. Адже там починається таке нове, цікаве, незвідане. Для одних воно розпочалося сьогодні, а іншим ще доведеться «трохи» походити в дитсадок.

З. КУЦЕНКО.

КЕРУЮЧИЙ відділком колгоспу імені Свердлова Володимир Козаков образився:

— Ви що ж, алкоголікам вірите, а не мені?

Заступник голови правління І. П. Ткач підтримав:

— Петя і зараз б'яний, це факт. Ледащо, бач, а критикувати береться...

А Петя Семенюк не вгавав:

— Сидимо біля ями, як курортники: трактор мій поламався, силосна маса падає, а «антенний» дозори. А чого? Бо порядку немає!

На нотах він і справді стояв нетвердо, на світ дивився посоловілим очима.

Про те, що на роботі факт випивки, — факт вкрай ганебний! — зараз говорити не будемо. Про це мова нижче. Але ж І. Семенюк говорив правду! Керівник колгоспу це розумів, тому поспішав справити механізатора:

— Іди вже, працюй, — заспокоїливо поплескав Петю по плечу І. П. Ткач.

Той скорився, відійшов. Але не працювати — пристав до гурту механізаторів, котрі, зігнучи перемовляючись, поглядали на

дорогу. Чекали автомашину із зеленою масою кукурудзи. Чекали даремно.

— Певно, знову комбайни поламалися, — висловив хтось припущення. — Якщо так, то це надовго...

ЗА ТЕЧІЄЮ

У КОЛГОСПІ ІМЕНІ СВЕРДЛОВА КОМПАНІЇВСЬКОГО РАЙОНУ СКЛАЛОСЯ ЗАГРОЗЛИВЕ СТАНОВИЩЕ ІЗ ЗАГОТОВЛЕННЯ КОРМІВ ДЛЯ ГРОМАДСЬКОГО ТВАРИННИЦТВА.

— Давайте поїдемо в поле, — запропонував Володимир Козаков. — На місці все й з'ясуємо.

Дорогою заглянули на вагони. Керуючий відділком довго вивчав зведення по заготівлі силосу. Воно було невтішним. Десятий день закладають кормодобувник одну-єдину траншею. Це — зайве свідчення вкрай низьких темпів заготівлі фуражу. До того ж зволікання негативно позначається на якості корму. Той атрачає вологість, менш ефективно стає дія консервантів.

Ось як надходила зелена маса на кормовий двір: 22

серпня — 85 тонн, 23 — 16,5 тонн, 24 — 38,4, 25 — 181 тонна. Усього з початку збирання силосу припасено трохи більше тисячі тонн при завантаженні 5038.

— Підвела нас кукуруд-

за, — бідкався В. Козаков. — На круг збираємо менше ста центнерів зеленої маси.

Цю ж думку довелося почути і в полі. Тільки вже з уст водія районного ремонтно-транспортного підприємства Володимира Алексєвця:

— Більше простояємо, ніж працюємо, — розповідав він. — Мало того, що врожайність качинської низька, то ще й організація праці шкідлива. Он, будь ласка, два комбайни з трьох простояють.

Обличчя механізатора Івана Семенова аж палахко-

тіло від гніву. Щойно його КСК-100 черговий раз виїхав з ладу.

— Шків «полетів», — пояснював комбайнер. — Цього і слід було чекати...

Помітивши здивування керуючого відділком, продовжив:

— А я ж звертався до головного інженера, просив замінити спрацьований вузол.

Володимир Козаков пробує захистити керівника інженерної служби:

— Агропостач у всьому винен — не виділяє потрібних запчастин.

Семенов тільки рукою махнув: сересердя: завжди, мовляв, крайнього знайде-те. Поприсяга:

— Пришліть хоч води у поле. Діжа он давно вже розсохлася...

Другий секретар Компаніївського райкому комсомолу Микола Жученко поцікавився у кормодобувників матеріальним стимулюванням їхньої праці.

— Як там стимулюють? — здивувався Володимир Алексєвцев. — Третину доплати обіцяють, якщо закладатимемо траншею швидше, ніж за три дні. Із ви-

КОРМИ-ТУРБОТА КОМСОМОЛЬСЬКА!

нішніми темпами зробити це практично неможливо. І ще: тонну силосу виділять при виконанні річного плану. А навіщо мені фураж? От у колгоспі імені Леніна заохочують посправжньому: «карбованець дають за кожну ходку, зроблену зверху плану. Розплачуються відразу».

Ще пізніше ми передали зміст цієї розмови заступнику голови правління І. П. Ткачу. Той обурився: — Та вони ж усі через годину п'яні будуть! Народ такий, що під землею пляшку роздобуде...

— Невже й справді так п'ють?

— П'ють, — підтвердив і секретар комітету комсомолу Валерій Галаган.

— Ще й як, — стомлено мовив секретар парткому колгоспу А. П. Голік. — Просто сил немає...

— Що ж зроблено комсомольською організацією для виправлення станови-

ща? — поцікавився Валерій.

Тон стенов плечима. — Своєї роботи вистачає, — кивнув на сті, харашений паперами. — Головним економістом я працюю...

— А чому б не виїхати на роботу? — розглядаючи комсомольських зборів?

— Останні збори проводили ще в липні, — випалив Валерій. — Рекомендацію в партію мені давали...

Продовження розмови втрачало всякий сенс. Ні секретар комітету комсомолу, ні керівники господарства навіть не приховували: їх не те щоб влаштував стан справ у колгоспі — просто змирлилися з незвідною роллю аутиста. І тепер гадають: куди ж винесе бистрина їхній пошарпаний «корабель»?

М. ЧЕРНЕНКО.

Компаніївський район.

АНКЕТА НАЗИВАЄ АДРЕСИ

У гастрономі, що розташований біля бібліотеки імені Бойченка, є відділ, де продають «коктейлі». Готуючи їх, продавці часом не дотримуються технологічних норм. Я купила у банку кілька склянок такого коктейлю, і через деякий час від нього залишилися лише білі крупинки на дні посудини. І... звичайна вода.

Г. ЩЕРБИНА.

Ви купували м'ясо на ринках? Досить один раз побувати у м'ясному відділі, щоб переконатися, яке там обслуговування! Продавці кооперативного м'яса дають у навантаженні в неабомажений кількості обрізки, жири, кістки. У відповідь на зауваження грублять. Про жнигу скарг немає і мови.

В. ПОЛЯКОВА.

Якось звернувся ми у відділ головного архітектора міськвиконкому, щоб дізнатися, коли зноситимуть будинок, де живуть наші батьки. Прийшли якраз о 13-й. Виявилось, що до 14-ої обідня перерва. Підійшли після 14-ої. Але даремно чекали ще

більше години. Обід явно затягувався. Біля дверей зібралось кілька чоловіків. У кожного свої турботи і гаяти час на безплідне очікування нікому не хотілось. Так і пішли ні з чим...

Подружжя Лариса та Олександр ПОЛІЩУКИ.

У магазині, що на розі вулиць Леніна і Декабристів, часто продають свіжу рибу. Продажу влаштувають у дворі магазину та під вікнами бібліотеки. Тут постійно стоїть сморід, бо продавці не прибирають луску, шматки паперу. Злітаються цілі рої мух. Як б спок на столі — вікна відчинити неможливо. Та навіть коли вікна зачинені, мухи проникають у приміщення.

Працівники бібліотеки імені Бойченка.

Поблизу нашого будинку (вулиця Короленка, 30) знаходиться каналізаційний колодязь. Не знаю, чому, але останнім часом його все частіше почало заливати стічними водами. Через це на тротуарі між будинком і кафе «Арктика» утворюються брудні калюжі, вода дістає аж до дитячого майданчика. Під час таких аварій навіть вікна в квартирах боїться відчиняти, бо з вулиці чується досить неприємні запахи...

Т. БЕНЮК.

м. Кіровоград.

ШТАБ ВІЙДЖАЄ У РЕЙД

Той суботник у Листопадовому згадують і зараз. І не тільки тому, що працювалося дружно, весело. Хлопці й дівчата не перенесли сміття з однієї ями в іншу, а будували собі спортивний майданчик. Незабаром у селі при сирій правліш колгоспу відремонтували будинок культури, заасфальтували під'їзд до нього. Молодь стала збиратися на вечори відпочинку. Здавалось б, нічого особливого? Звичайно. Але всі ще пам'ятають той час, коли до клубу не можна було ні підійти, ні підійти, а всередині зі стелі капала вода. Саме такий стан справ застала рейдова бригада районного штабу «Комсомольсько-

го прожектора». Як бачимо, рейд було проведено не даремно. Погано матеріали з'явилися не лише в «КП», а й на сторінках районної газети «Червона зірка».

Два рази в місяць виїжджають «прожектористи» у подібні рейди. Зовсім, недавно перенесли, як готуються до зими заклади культури району. У Веселівці, наприклад, уже два роки не опалюється клуб. Не працює котельня. Щоб відремонтувати її, потрібні труби, новий котел. Іх, по-перше, не вистачає коштів. А у Веселівському клубі є муляри. Село відвідували засновники українського театру — І. Карпенко-Ка-

рий, М. Заньковецька, Г. Юра. Чудові вітражі, що розповідають про це, несуться. Ще кілька років і вони можуть пропасти зовсім. На цю справу слід було б звернути увагу райвідділу культури.

Новомиргородський район не справляється із планами продажу державних овець. На полях колгоспів «Комуніст», «Прогрес», радгоспу цукрокомбінату, імені Ілліча, імені Чапаєва побувала рейдова бригада. Член штабу «Комсомольського прожектора» разом з представниками районного комітету народного контролю перевіряли стан овець, хід збирання. Непогода було б, якби у такому

рейді взяв участь ще й представники РАПО.

Чимало недоліків у колгоспах «Україна», імені Литвинова, імені Шевченка, «Прогрес», «Комуніст», виявили коли перевіряли стан спортивних споруд. Бралися до уваги не тільки те, чи функціонує стадіон, спортивний майданчик, а рівень спортивно-масової роботи в цілому.

Більшій результативності рейдів допомагає тісний контакт штабу «КП», райкому комсомолу із комітетом народного контролю, товариством по боротьбі за тверезість, редакцією районної газети «Червона зірка».

Наш кор. м. Новомиргород.

ПОТРЕБУЄ ВТРУЧАННЯ

Обласний штаб «Комсомольського прожектора» пропонує вам, шановні читачі, взяти участь в операції по виявленню випадків порушень радянського і трудового законодавства, правил торгівлі, нетрудових доходів, інших негативних явищ. Для цього просимо «прожектористів», членів оперативних комсомольських загонів, усіх юнаків і дівчат заповнити анкету-талон і надіслати її на адресу обкому комсомолу: м. Кіровоград, вул. К. Маркса, 41, обласному штабу «КП». Або в редакцію газети.

На ваші сигнали оперативно відгукнуться штаби і пости «КП», народні контролери, правоохоронні органи, журналісти газети.

АНКЕТА - ТАЛОН

Прізвище, ім'я, по батькові (заповніть при бажанні)

Вік

Місце роботи, домашня адреса

Виявлено порушення

Пропозиції по усуненню недоліків

АНКЕТА - ТАЛОН

«ОПЕРАЦІЯ ТРИВАТИМЕ»

У червневому випуску «Дозорця» під таким заголовком було опубліковано статтю про хід Всеукраїнської операції «Транспорт». Наводилися й факти, коли комсомольські організації не займалися дієвим контролем за роботою залізничного та автомобільного транспорту. Зокрема, критиці було піддано штаб «Комсомольського прожектора» Малишківського райкому комсомолу.

Як повідомив перший секретар райкому І. Хмара, критику визнано правильною. На бюро районної комсомольської організації було заслухано звіт другого секретаря А. Воронюка. Йому вказано на недостатню роботу по проведенню операції «Транспорт».

Нині «прожектористи» активізували свою діяльність. Зокрема, районний штаб «КП» разом з працівниками міліції провів кілька рейдів по виявленню крадіжок на транспорті. Питання збереження соціалістичної власності, боротьби з правопорушеннями були розглянуті на комсомольських зборах хлібоприймального підприємства, залізничної станції, АТП 13543.

ДІЄВІСТЬ

Бюро райкому комсомолу затвердило склад спеціалізованого оперативного комсомольського загону дружинників. До нього увійшли комсомольці цукрового та спиртового заводів.

«ФЕНОМЕН ХАПУГИ»

Під таким заголовком 27 червня нинішнього року було опубліковано рейд, у якому наводилися факти порушень правил радянської торгівлі працівниками ряду магазинів Кіровоградського району.

На критичний виступ газети надійшла відповідь від голови правління райспоживспілки З. Р. Черномол. У ній повідомляється, що публікацію обговорено на розширеному засіданні правління Грузчанського споживчого товариства. Факти зловживань у магазині № 58 села Шевченкове підтверджені.

Одноставним рішенням правління сілпо завідувачий магазином Г. С. Шайді оголошено сувору догану. Її позбавлено всіх видів премій за червень та другий квартал нинішнього року.

РЕПОРТЕР

Діє клуб

«Інтернаціоналіст»

Ім'я комсомольця Юрія Покачалова добре відоме всім на Світловодському заводі чистих металів імені 50-річчя СРСР. На це підприємство прийшов він після закінчення школи, працював у цеху № 9, де набув спеціальності електролюкаря контрольно-вимірювальних приладів і автоматики. А коли настав час, його урочисто всім цехом проводжали на службу у Збройні Сили країни. Юрій з гідністю виконав свій інтернаціональний обов'язок у складі обмеженого контингенту радянських військ у Демократичній Республіці Афганістан. У боях з душманами його було двічі поранено. За мужність, героїзм, проявлені при виконанні бойового завдання, воїна нагороджено медаллю «За відвагу».

Після служби в армії Юрій Покачалов повернувся на підприємство, де з його ініціативи створено клуб «Інтернаціоналіст». У його складі двадцять молодих робітників, які служили в ДРА. Серед них — Віталій Фірсов, нагороджений медаллю «За відвагу», Ігор Давиденко та Ігор Анохін, гідно яких прикрашають медалі «За бойові заслуги», та інші. Наш кор.

Згадали

Друзів бойових

На грудях у Василя Суботи — орден Червоної Зірки, медаль «За відвагу». Він і його ровесники, воїни — інтернаціоналісти, стоять у красномовному музеї перед портретами юнаків. Олег Стеблина, Аркадій Артюх дивляться на них просто і проникливо. Обох хлопців орденами нагородили вже по смертю.

На зустрічі з членами бюро райкому партії воїни-інтернаціоналісти Володимир Піфіков, Віктор Малай, Василь Субота, Віктор Александров, Сергій Голодний розповіли про свою службу в Афганістані, про армійських друзів, про країну, за свободу якої віддали своє життя і двох довірених друзів.

В. СКЛЯРЕЦЬ,
другий секретар райкому комсомолу.
сміт Добровеличківка.

Як учить вчителя

Відповіді на це запитання по-новому вирішили в Дрогобицькому державному педагогічному інституті. Першого вересня за рішенням колегії Міністерства освіти республіки було включено в експеримент за комплексною цільовою програмою «Учитель», розробленою Полтавським державним педагогічним інститутом імені В. Г. Короленка.

Затверджено спільні заходи інституту і Львівського обласного по реалізації програми «Учитель». Зокрема, намічено провести відповідно до реальної потреби шкіл у педагогічних кадрах цільовий прийом до вузу період до 2000 року. Серед першочергових завдань — поліпшити в школах області профорієнтаційну роботу, щоб на більш ранній стадії відбирати здібну молодь для дальшої роботи з дітьми.

Кор. РАТАУ.

МІЖШКІЛЬНИЙ
ВИРОБНИЧИЙ

Початок не був невдалим для Світлани Ступакової і Сергія Бурмака — новачків у колективі донецького машинобудівного заводу імені Ленінського комсомолу. Вони та інші випускники шкіл виконали виробничі завдання уже в свій перший трудовий день на підприємстві. Відразу включилися у роботу допомогли їм ділова співдружність шкіл і заводу.

У міжшкільному навчально-виробничому комбінаті, створеному машинобудівниками, підлітки під керівництвом досвідчених наставників освоюють професії токаря, фрезерувальника, наладчика, слюсаря. Набуті знання вони закріплюють в цехах у дні літньої, трудової чверті. Стар-

шокласники відчувають себе рівноправними членами робітничого колективу — беруть тут участь у зборах, запрошуються на виробничі планерки, засідання рад бригад і профспілкових груп. У заводських цехах відкрито кабінети профорієнтації, оформлено «Куточки школярів», стенди з фотографіями відмінників навчання.

Близько чотирьох тисяч випускників Донецької області прийшли в ці дні на промислові й сільськогосподарські підприємства. Разом з атестатом про середню освіту вони одержали документи про присвоєння робітничої професії.

С. САВЧЕНКО,
кор. РАТАУ.

В СРСР проходить фестиваль Індії, і тому незмірно зріс наш інтерес до цієї країни. Говорячи про дружбу між радянським та індійським народами, про взаємний вплив наших культур, ми неодмінно згадаємо ім'я М. К. Реріха. І не тільки як художника, а як ученого й громадського діяча.

І.

Микола Костянтинович Реріх народився в Петербурзі на початку століття, заявив про себе як талановитий оригінальний художник. Разом з Бакстом, Бенуа, Коровином він оформлював костюми та декорації до спектаклів Дягилєва. «Барсовими стрибками» називають його успіхи в живописі. Але Реріх був несамопередученим, і для нього на першому місці — вивчення історії людства, не обмеженої сферою естетичних уявлень. Він активно займався вивченням міграцій народів, пов'язуючи це зі спадкоємністю та взаємодією національних культур. Все більше починає цікавити його Схід, спільні елементи в слов'янській та індійській культурах. Реріх вивчає твори сучасників-індусів Свамі Вівакананди, Шрі Рамакриші, Рабіндраната Тагора. Миколу Костянтиновича цікавить історія проникнення до Росії окультуреного. Сам він ніколи не стояв на позиціях містики та спиритизму. Але можна говорити про вплив на його світогляд деяких ідеологічних установок індійської філософії, через що вчений ніколи не був твердим матеріалістом.

Ще до Жовтневої революції Реріх дійшов висновку, що його особистий обов'язок перед людством полягає у зближенні духовної спадщини Сходу з найновішими соціальними вченнями. У 1917 році Реріх разом з Горьким, Маяковським, Петровим-Водкіним, Шаляпіним, іншими діячами російської культури багато робить для збереження пам'яток минулого. Микола Костянтинович переконаний, що саме Росія поведе «культ м'якого капіталу» і почне нову еру в історії людства, вважає, що соціальна революція «повинна бути одухотворена». І силу для цього він намагається знайти в Індії.

У 1923 році після тріумфальних виставок картин в Західній Європі та США Реріх з родиною від'їждить до Індії, де продовжує свою роботу по вивченню джерел зародження стародавніх культур. Він проводить тривалі наукові експедиції по Тибету, Центральній Азії, відвідує в 1926 році Москву, Алтай та Бурятію. У Москві Реріх передає нар-

кому закордонних справ Чичеріну листа духовних наставників Сходу — махатм і скрипну із землею Гімалаїв — «на могилу Махатми Леніна». В листі, зокрема, говориться: «Ви знищили міщанство, що стало провідником забобон. Ви зруйнували тюрму виховання. Ви спалили військо рабів. Ви визнали нікчемність приватної власності. Ви вгадали еволюцію суспільства. Привіт вам, тим, хто шукає загального блага!»

Р Е Р І Х

Така діяльність Реріха не могла не дратувати тодішніх колоніальних хазяїв Індії. Англійська розвідка готує його вбивство, але світова слава художника запобігла проведенню злочинної акції.

1928 року був заснований очолений сином Миколи Костянтиновича Ю. М. Реріхом інститут «Урусаті», який зразу ж охопив ціле коло асепланетних проблем. Постійні співробітники інституту — А. Ейнштейн, Р. Маллікен, М. І. Вавілов, Р. Тагор. Художник багато малює. Більша частина полотно створена в Індії.

1929 року був опублікований Пакт Реріха — міжнародний статут з охорони пам'яток мистецтва та наукових установ під час війни.

Проведенню цього важливого документа в життя, як і поверненню М. К. Реріха на батьківщину після багаторічної праці в Індії, перешкодила друга світова війна. Родина Реріхів ро-

бить великі грошові внески в Радянський Червоний Хрест, основне бажання Миколи Костянтиновича: «Бути з ними», хоч якось допомогти боротьбі з фашизмом.

Під час зустрічі М. К. Реріха з Д. Неру в 1942 році вони передбачали неминучу перемогу над фашизмом, говорили про створення індо-російської культурної асоціації. І ось тепер онук першого прем'єра незалежної Індії Раджив Ганді відкрив у Москві яскраве свято братерства двох народів — фестиваль Індії в Радянському Союзі.

Після війни М. К. Реріх багато робить для реалізації Пакту. Коли збори по

світної свідомості Крішні під егідою ЦРУ. Зрозуміло, що в тому контексті, в якому подавалися висновки російського мислителя, набували зовсім іншого смислу.

Хвиля «нового паломництва на Схід» піднялася у нашій країні наприкінці 70-х років. Це був відгомін захоплення містикою, який виник у Сполучених Штатах та країнах Західної Європи. Потрапивши в нас у сприятливі умови соціального застою і пасивності, ця луна дала несподіваний резонанс. Виявився також і недолік у викладанні марксизму-ленінізму в навчальних закладах. Деякі представники так званої богемії, ті, хто вважає себе ху-

дожньою інтелігенцією, спробували відгородитися від суспільного буття своєю системою поглядів, де значне місце займали посилення на М. К. Реріха, як уже посягненого у «Тамішницю». Доречно нагадати слова Альбера Камю, що безвольний людина обов'язково потрібна як-небудь система. Та хіба можна назвати системою насмислений із різних джерел безглуздий букет цитат, який зрівнює в середньовічному нащадку кандидата наук та блазнього напівпанка?

Вони «медитували» на картини Реріха, відокремлюючи себе від усього навколишнього як від низького та брудного. Заміняли в харчовому раціоні м'ясо на чорну ікру, якщо це дозволяло гроші. Коли ж грошей було не дуже багато, то просто співали мантри на голодний шлунок. Згадували видатного індійського мислителя і соціального реформатора Свамі Вівакананду — мовляв, першого ав-

«Хоч у всіх я на виду, а юшну все ж не попаду». Фотоетюд С. НОВАЛЬЧУК.

торитету у справах його. Але чомусь забували його висловлювання: «Тільки то, що я можу назвати Махатмою, чие серце стікає кров'ю за бідних», «Ось вони, наші боги: люди, живі люди! І найперші боги, котрим належить вклонятися, це наші співвітчизники!»; «Краще людству стати безбожним, ніж сліпо вірити в двісті мільйонів богів, підкоряючись якому заважно авторитету»; «І навіть якщо ви повинні будете піти в пекло, трудячись для інших, це краще, ніж досягти неба, шукаючи свого врятування...».

Та у західних спецслужбах мабуть-таки не дурні працюють. Якщо військове вегетаріанство, наприклад, може за короткий час розвалити родину, а веселу і життєрадісну людину зробити відлюдкуватим аскетом, то чому б не підкинути у Радянський Союз чогось свіженького в цьому роді? Щоб молодь бавилася астральними шуканнями. В нашу країну почали їхати емісари релігійних сект для вербування пастви. Засилається окультна література. Били з далеким прицілом: групи молоді відокремлюються від основної маси і концентруються навкруг проповідників-аматорів. Із легкого знайти серед людей з непомірною амбіцією і «невизнаних геніїв», — а потім, коли ці групи увійдуть в конфлікт із суспільством, можна починати нову кампанію щодо переспідування за релігійними мотивами у Радянському Союзі. Цю модель розвитку подій підтвердила історія з крішнаїтами. Якщо ж казати про «святість» новоявлених гурту, то вони йшли найкоротшим шляхом до нірвани: оточували себе гарненькими дівчатами — наложницями і досить часто чергували «медитацію» з прийняттям ударних доз алкоголю і наркотиків. Ось думка про таких «вчителів» С. М. Реріха («Літературная газета» № 23, 1987): «...такі люди є в усіх країнах, у всіх суспільствах. Це як... паразити, вони прагнуть скористатися чим завгодно для наживи, для свого збагачення... кожний такий лжепророк... будує навкруг себе певне коло людей. Ось вам і основа для розпізнання».

В. ШИЛО.

Репродукція картини М. К. Реріха «Крішна».

ВІВТОРОК

▲ ЦТ (I програма)

8.35 — Дітям про знірат.
9.05 — Фільм «Вішня і мир».
2 серія «Наташа Ростова».
16.15 — Веселий старт. 17.00 — Фестиваль індії в СРСР. Грає Чітті Бабу. 17.20 — Новини. 17.25 — Документальний фільм. 17.45 — «3 любові до пісні». Співає І. Сохадзе. 18.10 — Хвилини поезії. 18.15 — Сьогодні у світі. 19.00 — До 70-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції. «Радіосьєрва Киргизія». Програма Киргизського телебачення. 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Легка атлетика. Чемпіонат світу. 22.05 — Сьогодні у світі. 23.05 — Концерт артистів французької естради.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.15 — Чарівні літери. 10.40 — Злучити музику! Дунаєвський. 11.35 — Кінопрограма «Нам сучасний». 12.05 — Новини. 12.20 — «Доброго вам здоров'я». Дізнайся іде до школи. 16.30 — Новини. 16.40 — Срібний дзвіночок. 17.00 — На арені цирку. 17.30 — «Урок мужності». Телепроект про лібераторів Володимира Дубинина. 18.00 — «Народні таланти». Самодіяльний народний хор «Тесма» Олександрівського районного будинку культури. (Кіровоград). 18.30 — В ім'я людини. Обговорення проекту ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР про перебудову охорони здоров'я. 18.45 — День за днем. (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — Урок без дзвоника. 20.40 — На добраніч, діти! 21.00 — Час. 21.40 — Кінозаписи «Навдині з пророчою». Телефільм. Погода на завтра. 21.50 — Художній фільм «Батьки та діти». 23.10 — Актуальна камера. Вечірній випуск.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Документальний телефільм. 8.35 — 9.35 — Географія. 7 клас. 9.05 — 13.15 — Французька мова. 10.05 — Науково-популярний фільм «Хлопчик, шпиди і мрія». Фільм «Незвичайна доля». 10.35 — 11.40 — Основи інформаційної техніки. 9 клас. 11.05 — Російська мова. 12.10 — Телефільм «Батьківщина просить воєни». 1 серія. 13.45 — А. Макаренко — педагог, письменник, громадський діяч. 14.35 — Новини. 18.00 — Новини. 18.15 — Музичний клас. 18.45 — Ритмічна гімнастика. 19.15 — Легка атлетика. Чемпіонат світу. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — До мрії знову. «Експедиція в ХХІ століття». 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Телефільм «Батьківщина просить воєни». 2 серія. 23.00 — Всесвітній міжнародний турнір пам'яті В. Савина. Чоловіки.

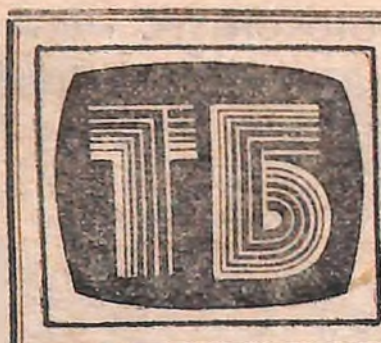
СЕРЕДА

▲ ЦТ (I програма)

8.35 — До 70-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції. «Радіосьєрва Киргизія». Програма Киргизського телебачення. 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — До національного свята Соціалістичної Республіки Вітчизни. Програма телебачення Вітчизни. 22.30 — Сьогодні у світі. 23.05 — М'яке літо у Паладі музею в Останкін.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.15 — Кіно без гри. 11.15 — Художній фільм «Батьки та діти». 12.35 — Автограф Заслуженого артиста УРСР І. Павлича. 13.40 — Новини. 16.30 — Новини. 16.40 — Срібний дзвіночок. 17.00 — Телесвіт — народна життя. «Відачарин до злочинця». 17.15 — Телесвіт до будівництва

3 і по 5

вересня

1987 року

Криворізького гірничо-збагачувального комбінату окислених руд. 17.30 — Телефільм «Зустріч на довгому шляху». 18.00 — Співає народна артистка СРСР М. Стефанюк. 18.30 — Актуальна камера. 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Динамо» (Мінськ) — «Динамо» (Київ). 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — Час. 21.40 — Кіноанонс. Телефільм. Погода на завтра. 21.50 — А. Салінський. «Барабанщиця». Викладає. Під час перерви. 22.55 — Актуальна камера. Вечірній випуск.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Документальний фільм. 8.35 — М. Грінш. «Вальс-фантазія». 9.05 — 13.50 — Німецька мова. 9.35 — «Костянтин Паустовський. Наостині з осінню». Науково-популярний фільм. 10.05 — Учень СПТУ. 11.40 — Фізика. 0 клас. 11.05 — Шахова школа. Уроки майстерності. 12.10 — Телефільм «Батьківщина просить воєни». 2 серія. 13.20 — «Покликання». Тележурнал. 14.20 — «Недаром поминає вся Росія». Біла джерел патріотизму російської літератури. 18.20 — Документальний телефільм. 18.30 — Футбол. Чемпіонат СРСР. Перегляд. «Спартак» — «Жальгіріс». «Динамо» (Мінськ) — «Динамо» (Київ). Під час перерви. 19.15 — Вечірня казка. 20.45 — Грає заслужена артистка СРСР Е. Москвітін (арфа). 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Телефільм «Батьківщина просить воєни». 3 серія. 23.00 — Всесвітній міжнародний турнір пам'яті В. Савина. Чоловіки.

ЧЕТВЕР

▲ ЦТ (I програма)

8.35 — До 70-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції. «Радіосьєрва Киргизія». Програма Киргизського телебачення. 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Телефільм «Батьківщина просить воєни». 1 серія. 13.45 — А. Макаренко — педагог, письменник, громадський діяч. 14.35 — Новини. 18.00 — Новини. 18.15 — Музичний клас. 18.45 — Ритмічна гімнастика. 19.15 — Легка атлетика. Чемпіонат світу. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — До мрії знову. «Експедиція в ХХІ століття». 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Телефільм «Батьківщина просить воєни». 2 серія. 23.00 — Всесвітній міжнародний турнір пам'яті В. Савина. Чоловіки.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.15 — До 70-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції. «Радіосьєрва Киргизія». Програма Киргизського телебачення. 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Телефільм «Батьківщина просить воєни». 3 серія. 23.00 — Всесвітній міжнародний турнір пам'яті В. Савина. Чоловіки.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Документальний телефільм. 8.35 — 9.35 — Основи інформаційної техніки. 10 клас. 9.05, 13.15

— Іспанська мова. 10.05 — Науково-популярний фільм. 10.35, 11.40 — Етика і психологія сімейного життя. 0 клас. 11.00 — Радянське об'єднання мистецтв. А. Платон. 11.30 — «Цей маленький великий світ». Науково-популярний фільм. 12.05 — Телефільм «Батьківщина просить воєни». 3 серія. 13.45 — М. Домонос. Літературатор. 18.15 — Сільська година. 19.15 — Легка атлетика. Чемпіонат світу. 20.40 — Вечірня казка. 20.15 — За скарби світової музики. А. Дюранж. Концерт для молодих з оркестром сім'ї. 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови.

ребудови. 21.50 — Телефільм «Батьківщина просить воєни». 4 серія. 22.55 — Документальний телефільм.

п'ятниця

▲ ЦТ (I програма)

8.35 — До 70-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції. «Радіосьєрва Киргизія». Програма Киргизського телебачення. 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Телефільм «Батьківщина просить воєни». 5 серія. 13.45 — А. Макаренко — педагог, письменник, громадський діяч. 14.35 — Новини. 18.00 — Новини. 18.15 — Музичний клас. 18.45 — Ритмічна гімнастика. 19.15 — Легка атлетика. Чемпіонат світу. 20.40 — Вечірня казка. 20.15 — До мрії знову. «Експедиція в ХХІ століття». 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Телефільм «Батьківщина просить воєни». 6 серія. 23.00 — Всесвітній міжнародний турнір пам'яті В. Савина. Чоловіки.

ВЕРЕСЕНЬ СПОРТИВНИЙ

КАЛЕНДАР ЗМАГАНЬ, В ЯКИХ БРАТИМУТЬ УЧАСТЬ СПОРТСМЕНИ КІРОВОГРАДСЬКОЇ

1-3 — чемпіонат республіки з легкої атлетики (Київ);	18-22 — всесоюзний турнір узагальн. Спартакіади міст Кіровоградщини (Світловодськ);
4-6 — першість області з горно-дошного спорту серед юніорів 1969-1970 років народження (Гайворон);	19-20 — першість області з дзюдо (Кіровоград);
4-10 — першість УРСР з боксу серед юніорів 1969-1970 років народження (Донецьк);	19-20 — III тур республіканських змагань з легкої атлетики (Кіровоград);
11-12 — першість обласної ДФСТ професіоналів з греблі (Світловодськ);	21-30 — першість УРСР з фехтування серед юніорів 1970 року народження (Дніпропетровськ);
11-13 — особиста першість області з настільного тенісу (Світловодськ);	24-30 — чемпіонат УРСР з хокею на траві (Полтава);
16-20 — першість УРСР з боротьби самбо (Харків);	25-27 — Кубок федерації з гандболу (Кіровоград);
17-18 — республіканський турнір з фехтування (Черкаси);	26-27 — відкрити першість ДФСТ професіоналів з класичної боротьби (Кіровоград).
18-20 — відкритий обласний турнір з волейболу (Світловодськ);	

«Зірка» — «Кристал» (Херсон) — 2:0

ФУТБОЛ

Героєм цієї гри став нападаючий кіровоградців Едуард Денисенко, який після чималої вимушеної перерви, викликаній травмою, знову з'явився у складі «Зірки». Форвард досить рішуче діяв не тільки на вістрі атаки, а й при організації. Саме Денисенко своєю присутністю вніс у гру «Зірку» прагнення перемогти, те, чого команди не вистачало кілька останніх турів.

На 21-й хвилині Ярослав Бобилія з лівого флангу подав м'яч із кутного у штрафний майданчик гостей. Денисенко, стрибнувши вище своїх досвідчених опікунів, «спіймав» м'яч на голову і миттєво переправив його у сітку воріт суперників.

«Кристалу» і невідповідно пробила. Воростар гостей Ігор Шелест був безсилем щось протиставити форварду. «Зірка» грала у такому складі: Ю. Коляковський, В. Самофалов (О. Єременко), В. Крижаків, С. Курченко, М. Данилюк, І. Махогов, С. Пашинюк, Л. Федоров, А. Конельський, Я. Бобилія, Е. Денисенко. С. МАКСИМОВ.

ЮНАКИ І ДІВЧАТА!

ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА НА ПЕРІОДИЧНИ ВИДАННЯ. НАСТУПНОГО РОКУ ВИ ЗНОВУ МАТИМЕТЕ ЗМОГУ ОТРИМУВАТИ СВОЮ ГАЗЕТУ «МОЛОДИЙ КОМУНАР».

ЦІНА ВИДАННЯ НА РІК 2 КАРБОВАНЦІ 40 КОПІЯОК.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На українсько-м мові.

НАША АДРЕСА:
316050. МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Телефони: редактора — 2-54-26; заступника редактора — 2-53-22; відповідального секретаря — 2-55-65; відділу комуністичного виховання — 2-59-82; комсомольського життя та економіки — 2-53-94; учнівської молоді і соціальних проблем — 2-59-82; фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 4-28-96; нередакційної — 3-61-83.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.
Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Заст. редактора
А. БЕЗТАКА.